

Red. har funderat över duvhöksfrågan och kommit till följande resultat: Skulle int vi ornitologer, som bor utanför den aktuella fångstregionen, kunna anteckna varenda duvhöksobservation och vid fångsttidens slut inlämna materialet till Per Porrenius? Det är med all säkerhet ej bortkastat arbete.

VÄDDÖ

Vädret var soligt och grant, men blåsten kall och hård från väst, senare från norr. Avsaknaden av kallluftsinbrott i öster och nordost gjorde att sträckfågeln visade ringa aktivitet. Få var de andflockar, som drog söderut. Insträcket var av liten omfattning. Dock kanske man kan säga, att det var rovfågeln dag.

Följande artlista gör inga som helst anspråk på att vara fullständig: storlom, skäggdopping, storskarv(3 ex.), bläsand, bergand, knipa, alfågel, sjöorre, ejder, småskrake, storskrake, gås spec., knölsvan, ormråk, vråk spec., havsörn(2 ex.), varav åtminstone den ena var en gammal fågel), fjällvråk(3 ex.), sparvhök(10-tal), duvhök, blå kärrhök(6 ex.), järpe, vadare spec., havstrut, gråtrut, fiskmå, tobisgrinola(3 ex.), sånglärka, kråka, kaja, nötskrika, talgoxe, blåmes, entita, talltita, svartmes, rödhake, ängsoplärka, grönfink, grönsicka, domorre, gulsparv, sävsparv, snösparv(1 ex.).

NORRA

88010

Lördagen den 26 september klockan åtta på morgonen. Solen sken från en klarblå himmel, men temperaturen var inte mer än + 4°. Färden gick mot Köping, där invigning av Köpings Biologiska Förenings nya fågelturn skulle ske i samband med att klubben fyllde 20 år. Den bildades nämligen 22 maj 1950.

Väl framme hälrades jag och flera med mig välkomna av Arne Eklöv och Erik Strandell. Där var representanter för olika firmor, som skänkt material och möjliggjort byggandet. Dessutom representerades från olika ornitologiska och biologiska föreningar. Erik Strandell höll ett kortare anförande, varefter vi strövade längs den naturstig, som omger tornet. När vi kommit halvvägs, stannade vi. Arne Eklöv gjorde så en presentation över de fågelarter, som brukar finnas i området.

När vi återkommit till tornet, fortsatte Strandell sitt anförande med en redogörelse över bygget. Så fick Hans Avelin, som nester för ornitologin i läriet, äran att klippa av det band, som var spänt över trappan upp till första planet. Därefter bjöds på kaffe.

Under tiden fortsatte Strandell med en historik över klubbens 20-åriga tillvaro. Medan vi lyssnade, kom ett 30-tal sädgäms med kurs söderut. Knappt hade vi sett gässen försvinna i fjärran, förrän en blå kärrhökhona svepte förbi tornet på låg höjd och försvann, även den upp på hög höjd. Strandell fortsatte så sin historik och hade kommit till nuvarande tid. Han uttryckte sin glädje över att ungdomen mer och mer intresserar sig för fåglar och natur över huvud taget.

Dagen till ära hade en dagbok blivit skänkt, och ingen fick lämna tornet med mindre än att skriva sitt namn i den. Klockan 12.15 var det uppbrott. Det blev allmän avtackning och skaran på ca 50 personer drog iväg till bilarna.

Mitt intryck blev, att köpingsklubben kan se ljus på framtiden.

Arne Sundquist